

missarier. Jeg er ikke Latiner, men jeg tvivler noget om, at det egentlig er den korrekte Flertalsform. Jeg vilde finde, at Kommissærer lød bedre. Man havde i sin Tid i Folketinget et Udvalg for Loves sproglige Affattelse. Jeg ved ikke, om man har det endnu. (Afbrydelse: Jo!) Man mærker i alt Fald ikke meget til det. Hvad selve Sagen angaar, er det et gammelt Ønske, særlig i det andet Ting, at faa en Forandring i dette Forhold, og Tingets Ønske og den tidligere Ministers Ønske ere væsentlig faldne sammen og have givet sig Udtryk i det foreliggende Forslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Forandringer, der ere foretagne deri, de ere jo omtalte af flere af de foregaaende Talere. Men naar det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) saa stærkt tilraadede at vende tilbage til de af den tidligere Minister foreslaaede Lønninger, vil jeg alligevel anse det for tvivlsomt, om det kan naas. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at disse Lønnings-satser, skønt der fremkom Udtalelser i Folketinget i samme Retning som de, dette ærede Medlem fremsatte, bleve vedtagne med 64 Stemmer mod 1. Der er derfor ikke megen Udsigt til, at man vil kunne faa Folketinget til at gaa med til højere Satser, og jeg tror heller ikke, det vil være nødvendigt. Thi vel er det meget muligt, at der kræves stor Dygtighed og Erfaring til at kunne varetage disse Hverv paa en fyldestgørende Maade, men jeg er enig i, hvad der ogsaa er blevet fremhævet i det andet Ting, at man aldeles ingen Sikkerhed har for, at de, der modtage disse Hverv, ville være i Stand til at udføre dem bedre, fordi Pladserne lønnes med et Par Tusind Kroner mere om Aaret. De foreslaaede Lønninger ere jo ret anstændige, og de ere, som der ogsaa er gjort opmærksom paa, ikke saa lidt højere end dem, som bleve foreslaaede af Jernbanekommissionen. Hvad Spørgsmaalet om, hvorvidt den ene Kommissær skal have Bopæl i Jylland, angaar, ser det jo ved første Øjekast saa overmaade naturligt ud, og jeg hørte ogsaa, at det blev stærkt anbefalet af det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Jeg skal ikke nægte, at jeg ved at læse og høre om Sagen er kommet noget i Tvivl, om det dog maaske

ikke var rigtigt at lade dem begge blive i København. De Argumenter, der i saa Henseende bleve fremførte af det ærede 6te kongevalgte Medlem, falde jo ganske sammen med dem, som i det andet Ting bleve anførte af den afgaaede Minister, og jeg slutter deraf, at det er den Opfattelse, man har i Ministeriet. Det forekommer mig, at adskillige af disse Grunde ere ganske gode. Jeg tror egentlig ikke, at Kommissarius har saa overordentlig meget direkte med Befolkningen at gøre, og jeg tror heller ikke, man skal vente sig saa overmaade meget i den Henseende. Hans væsentligste Betydning ligger maaske nok deri, at han kan raadgive her i København. Hvis man paa dette Punkt bestemte sig til at gøre en Forandring, er der dog vist mere Udsigt til, at noget saadant kunde gennemføres i Folketinget. Paa det Punkt vare Meningerne i hvert Fald ret delte. Hvad den sidste Forandring angaar, nemlig den, der vedrører Spørgsmaalet om, naar Loven skal være endelig gennemført, drejer det sig jo væsentligst om Hensynet til de Amtmænd, der ere Indehavere af forskellige mindre Kommissariater. Her synes man ogsaa i det andet Ting at have været enig baade i Udvalget og i Salen, den foreslaaede Ændring blev nemlig vedtagen ved Afstemningen, uden at der var nogen, der stemte derimod. Det kan jo ogsaa nok siges, at det vilde se løjerligt ud at give en Lov, som først traadte i Kraft en Gang langt ud i Fremtiden, uvist hvornaar.

Saaledes som Lovforslaget oprindeligt blev forelagt, greb det jo kun lidet ind i de bestaaende Forhold, den væsentligste Forandring, som det da medførte, var den, at de to Mænd, som for Tiden ere Kommissarier ved Statsbanerne, fik noget mindre i Indtægt, i øvrigt skete indtil videre ikke nogen væsentlig Forandring. Kommissariebestillingen er jo en Bestilling, der er udstyret med megen Myndighed, og en Mand, der i mange Aar sidder inde med en saadan Bestilling, vil naturligvis ogsaa vide at gøre denne Myndighed gældende. Der har været klaget over, at den undertiden gøres for stærkt gældende, og jeg har ogsaa modtaget Klager i den Retning. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) naar han mente,